

Modlitbový zápas

ROK 2014

"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia! Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"

Iz 62. 6-7

ŽIŤ ŽIVOT LÁSKY - OTÁZKY

Začni tým, že sa naučíš naspamäť 1Jn 4,11

„MILOVANÍ, KEĎ NÁS BOH TAK MILUJE, AJ MY SME POVINNÍ MILOVAŤ JEDEN DRUHÉHO.,,

Zamyslenie nad 1Jn 4,11

- Prečo máš milovať?
- Kto je láska?

„...MILOVANÍ, KEĎ NÁS BOH TAK MILUJE...“

1. Kto je zdrojom lásky? 1Jn 4,7
2. Koho Boh miluje? Jn 3,16
3. Popíš Božiu lásku. 1Jn 4,10
4. Čo hovorí Rim 5,8 o Božej láske?

5. Vymenuj, čo ňa nemôže odlúčiť od Božej lásky. Rim 8,38-39

...AJ MY SME POVINNÍ MILOVAŤ JEDEN DRUHÉHO.“

6. Aké dve prikázania zdôraznil Pán Ježiš v Mt 22,37-39?

7. Aké je nové prikázanie Pána Ježiša Krista?

Jn 13,34

8. Aký má byť rozsah tvojej lásky? Mt 5,44

9. Uveď štyri vlastnosti lásky, vymenované v 1Kor 13,4-7, ktoré považuješ za najdôležitejšie.

10. Ako máš milovať? 1Jn 3,18

Napíš 1Jn 4,11 naspamäť:.....

.....
.....
.....

Aplikácia 1Jn 4,11:

- Komu máš ukázať lásku?

- Čo urobíš, aby si mu preukázal lásku?

Opakuj si 1Jn 4,11 denne spolu s ostatnými veršami, ktoré si sa naučil.

Vaša redakcia

„Sláva Kristovi Kráľovi!“

José Sánchez del Río

(28. marca 1913 - 10. februára 1928)

Bol kristerovským mladíkom z Mexika, ktorého vládni úradníci obvinili a popravili za účasť v

budenie aj dnes, ale - pripravujeme Mu cestu? Prebudenie si nemôžeme vynútiť, zaslúžiť si ho. My musíme len splniť podmienky. Náš modlitebný život je stále ešte bezstarostný a neúčinný. Musíme k vážnej a vytrvalej modlitbe za prebudenie pozyvať viac Božích detí. Milióny kresťanov budú pravdepodobne na večnosti ľutovať, že v modlitbovom živote tak tragicky zlyhali, sklamali. Aká hanba ich naplní, keď budú stáť pred Kristovým trónom! Akú radosť však budú mať tí, ktorí sa teraz prebudia a kvalitne investujú zodpovedajúce množstvo času do úprimnej modlitby. Prípravou na prebudenie je okamžitá poslušnosť vo všetkom, čo Duch ukazuje. Okamžité pokánie zo všetkého, čo Boha zarmucuje. Nikto necíti napomenutie Ducha Svä-

tého rýchlejšie, ani nie je citlivejší na Boha a otvorenejší voči Nemu, ako človek naplnený Duchom. To je dôvod, prečo Božia stratégia na kľúčových miestach vyžaduje Duchom naplnených ľudí.

Je potrebné ísť na hĺbku, k osobnému vzťahu ku Kristovi, k smrti starého človeka v nás, aby sme potom mohli stručne, jednoducho dávať návody, ako sa pokorovať, ako vchádzať do Božej prítomnosti, ako sa modliť. Bez toho je všetko len zbožným snením a chodením od ničoho k ničomu.

Tiekli mi slzy radosti, že plne platí zaslúbenie 2 Krn 7,14: „...a môj ľud, ktorý sa volá mojím menom, sa skloní a bude sa modliť, bude hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest, ja vypocujem z neba, odpustím ich vinu

a ich zem uzdravím.“
kňaz

Búrila som sa neprávom

Nechápala som, prečo mi šéf dáva tak mnoho práce, čo sa naozaj nedá stihnúť. Až jedného dňa, po hodinovej osobnej modlitbe, som pochopila. Pracujem na právnickom (justičnom) oddelení krajského výboru a cez moje ruky teraz prechádzajú všetky vážne záležitosti. Negatívne môžem zastaviť a dobré podporiť. Pán ma chcel použiť pre šírenie svojho kráľovstva a ja som šomrala. Odpusť, Pane Ježišu.

Mária, 27 rokov

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

Kristiade, ktorá odporovala mexickej vládnej slobodomurárskej revolúcii a ktorá v roku 1917 násilne vyhlásila protikatolícku konštitúciu. Bol beatifikovaný 20. novembra 2005.

José Sánchez del Río sa narodil v Sahuayo, Michoacán. Do školy chodil vo svojom rodisku a pripojil sa tu k oddielom miestnej skupiny ACJM (Katolícka asociácia mexickej mládeže), neskôr v Guadalajare, v Jalisco. Keď vypukla kristerská vojna v roku 1926, jeho bratia sa pripojili ku kristerom, ale jemu to jeho matka nedovolila. Generál Prudencio Mendoza ho tiež odmietol. Chlapec naliehal, že chce mať možnosť vydať svoj život za Krista a prísť do neba. Nakoniec generál povolil. Prvých 7 mesiacov slúžil José ako pomocník kristerovských vojakov a mal zakázané mať zbraň, potom ho generál ustanovil vlajkonosičom. Kristeri mu dali prezývku Tarsicius, podľa mladého svätca, ktorý chránil Eucharistiu pred zneuctením.

Slová, ktoré presvedčili jeho matku, aby ho nechala odísť, boli: „Nikdy nebolo tak ľahké získať nebo ako teraz.“

Počas veľmi tuhého boja dňa 6. februára 1928 bol kôň jeho generála Guízara Morfína zastrelený. José mu dal svojho koňa a povedal: „Môj generál, tu je môj kôň. Zachráňte sa vy, aj keby ma mali zabiť. Ja v tejto veci chýbať nebudem, ale vy áno.“ Generál bol veľmi pohnutý jeho gestom odvahy a veľkorysosti. José si potom hľadal úkryt a strieľal na nepriateľov, kým mu stačila munícia. Vládne oddiely ho zajali spolu s ďalšími Kristermi a odviekli do Cotijy. Tam ho callistický generál Guerrero karhal za to, že bojuje proti vláde. José mu odpovedal: „Chytili ma, pretože mi došla munícia, ale ja som sa nevzdal.“ Spolu s ním zajali aj

trochu staršieho chlapca, ktorého potom nazývali Lázar.

Z Cotijy José napísal svojej matke list:

Cotija, pondelok 6. februára 1928

Moja drahá mamička, bol som dnes zajatý v boji. Myslím, že čoskoro zomriem, ale to nevádi, mamička. Odovzdajte sa do vôle Božej, ja umieram s veľkou radosťou, pretože umieram po boku Boha. Nebuď smutná z mojej smrti, to by ma trápilo: radšej povedz mojim dvom starším bratom, aby nasledovali príklad svojho mladšieho brata a ty plň vôľu Božiu. Buď odvážna a pošli mi požehnanie spolu s mojím otcom. Poslednykrát všetkých pozdravujem a ty naposledy prijmi srdce svojho syna, ktorý ťa veľmi miluje a prial by si ťa pred smrťou vidieť.

Oboch chlapcov poslali 7. februára z Cotijy do Sahuayo. Zviazali im ruky a zavreli ich do miestneho kostola. Vládny delegát Rafael Picazo pretvoril dom Boží na slepačiu farmu. José bol zhrozený, keď videl toto strašné znesvätenie Božieho domu. Dvakrát nepremýšľal, a hneď ako sa mu tú noc podarilo uvoľniť si ruky z pút, zakrútil všetkým sliepkam krk.

Na druhý deň prišiel Picazo a keď videl, čo sa stalo, začal Josému hrubo nadávať. Ten mu odpovedal: „Dom Boží je, aby sme do neho prichádzali a modlili sa, nie je útlkom pre zvieratá.“

Picazo ho chcel zastrešiť, opýtal sa ho, či je na všetko pripravený. Odvážny Krister mu okamžite odpovedal: „Na všetko. Od tej doby, čo som vzal do rúk zbraň, som pripravený na všetko. Zastreľte ma, aby som už stál pred naším Pánom a prosil ho, aby ťa

poplietol.“

To bola kvapka, ktorá spôsobila, že kalich hnevu v Picazovi, zaritom nepriateľovi Kristerov, pretiekol. Teraz už smrť Josého a Lázara, jeho spoluväzňa, bola istá. Na druhý deň ráno, príbuzní Josého priniesli chlapcom raňajky, ale ľahkomyselný Lázar nechcel nič jesť. José, ktorý bol o pár rokov mladší, mu povedal: „Odvahy, Lázar, najedzme sa dobre. Dajú nám na všetko čas a potom nás zastrelia. Nepredbiehaj udalosti. Naše bolesti trvajú, kým nezavrieme oči.“

O 17:30 Lázara obesili a José bol nútený ísť s ním ku stromu, kde ho chceli popraviť. Lázara obesili. Po pár minútach, keď si mysleli, že je už mŕtvy, snali jeho telo a pohodili ho na blízkom cintoríne. Ale Lázar nebol mŕtvy, ožil a s námahou unikol. Josého tam priviedli, aby vyskúšali, či zradí vieru v Krista, ale on sa na katov obrátil a naznačil im, aby ho tiež zabili. Keď videli, že ho neprinúti zradiť vieru, znovu ho zavreli do kostola.

Otec Josého ho chcel vykúpiť, ale generál Guerrero žiadal 5000 pesiet, čo bola strašná suma, ktorú otec nemohol zohnať. José sa o snahách svojej rodiny zohnať peniaze dozvedel, a žiadal, aby sa za jeho oslobodenie neplatil ani cent. Všetci obyvatelia Sahuayo (ktorí boli všetci za kristermi) vedeli o tom, čo sa deje a modlili sa za Josého a jeho rodinu.

V piatok 10. februára ho vyviedli z kostola, vojaci mu porozali chodidlá nožom. Mysleli si, že ho tým zlomia, ale mýlili sa. Keď trpel strašné bolesti, José myslel na Krista na kríži, všetko Mu odovzdával a kričal: SLÁVA KRISTOVI KRÁLOVI! Stratil veľa krvi. Potom ho viedli bosého cez mesto na cintorín. Celou ces-

tu José vzdával slávu Kristovi Kráľovi a Panne Márii Guadalupej k údivu a povzbudeniu všetkých, ktorí to videli. Počas cesty plakal, ale tiež sa modlil. Na cintoríne mu ukázali jeho hrob a jeho mučiteľia ho zabili bodákmi z bajonetov. Ich veliteľ sa ho ešte spýtal: Čo chceš, aby sme povedali tvojim rodičom? A José povedal v bolestiach s veľkou námahou: „SLÁVA KRISTOVI KRÁLOVI“ a „V NEBI SA STRETNEME.“ Veliteľ v zlosti vytiahol pištoľ a zastrelil ho. Stalo sa to v Sahuayo o 23:30.

Pohnutie a ticho prizierajúcich sa bolo neopísateľné. Bolo počuť tlmené vzlyky Josého matky, ktorá ho sprevádzala do poslednej chvíle a modlila sa za svojho syna. Obyvatelia mestečka nikdy nič podobné nevideli, aj samotní vojaci federálneho vojska, obdivovali chlapcovu odvahy.

Vaša redakcia

Panna Mária uprosila Boha, aj keď sme si to nezaslúžili

Bolo to pred 15 rokmi. Jedného dňa zazvonil telefón na byte, kde sme bývali v podnájme s niekoľkými spolužiačkami, pretože sme študovali v meste vzdialenom 80 km od rodného mesta a na internáte nebolo dostatok miesta. Volala mamka a sestra, hlas sa im triasol a cez slzy hovorili: „Ocko zomiera, príď čo najskôr domov.“ Bolo asi 21.00 keď sme s Anežkou vybehli z bytu na stanicu, aby sme sa čím skôr dostali do nemocnice. Cestovali sme nočnými vlakmi a autobusmi a celú cestu sme sa úpenlivo modlili. Do nemocnice sme došli po polnoci. Pre výnimočný stav ocka nás k nemu pustili. Ležal bezvládne pripoje-

ný na prístroje na oddelení JIS, takmer nevnímal, oči mal zatvorené, zlyhávalo mu srdce, chvíľami sa od veľkej bolesti takmer posadil na lôžku, akoby chcel do pľúc dostať aspoň trochu vzduchu. Bolo to bolestné stáť tam v úplnej bezmocnosti. Ale pochopili sme, Boh je všemohúci! Teraz, keď už po ľudsky nemôžeme robiť nič, Boh môže prejaviť svoju moc. Začali sme sa modliť – mamka, ja, sestra, brat a spolužiačka, ktorá prišla so mnou. Klakli sme vedľa postele a volali z celého srdca k Bohu o zmlovanie, aby nám ocka ešte nechal, ak je to Jeho vôľa. Doslova hmatať sme mohli vidieť Božiu milosť. Keď sme sa modlili, ocko začínal pokojnejšie dýchať. Keď sme od únavy začínali driemať, prístroje začínali varovne písať a opakovali sa tie strašné záchvaty. To nám dodávalo sily modliť sa ďalej. Srdiečko začínalo pravidelnejšie a pokojnejšie biť a ocko začínal pokojnejšie dýchať až napokon zaspal po vyčerpávajúcom boji o život. Lekári nás upokojili, aby sme si šli oddýchnuť domov, že ešte nie je vyhrané, ale ak by bolo horšie, tak nám dajú vedieť. Mamka súhlasila, že si pôjde na dve hodiny oddýchnuť, a potom sa vráti naspäť. Nebola to prvá prebdená noc pri ockovi. Šli sme domov, trochu si oddýchli a potom sme sa spoločne modlili. Po modlitbe sme si otvorili toto Božie slovo: „Počuj plač vdovy a sirot.“ Najprv sme sa zarazili a potom sme sa s ešte väčšou vrúcnosťou a dôverou začali modliť k Panne Márii: „Naša Nebeská Matka. Ty nás poznáš, Ty poznáš ocka. Ty vieš, čo je pre nás najlepšie. Ale Ty môžeš Boha uprosiť, bez toho, aby si zmenila Jeho vôľu. Nechceme nič, čo by nebola Božia vôľa, ale ak je toto len duchovný boj o život nášho ocka

a ešte nie je ten čas, aby si ho Boh vzal k sebe, my Ti bezhranične dôverujeme. Boh je všemohúci a teba vždy vypočuje!“ A Panna Mária, ako istá pomoc v každom trápení a v každej bezvýhodnej situácii, vyprosila zázrak. Môj ocko žije. Je to už 15 rokov. Lekári po tom všetkom, čo sa s ním stalo, povedali, že to srdiečko vydrží najviac tak 4 roky. Ale Bohu nie je nič nemožné. A robí zázraky, aj keď si to vôbec nezaslúžime.

s.

Oheň prebudenia

Duchovné prebudenie skrze jednu vysokú školu v USA začalo v roku 1995. Jedno prebudenie v roku 1970 trvalo 185 hodín v jednom ťahu. Študenti sa modlili, spievali, plakali, vyznávali svoje hriechy, zmierovali sa a potom, po tomto týždni vyrazilo viac ako 2000 tímov do okolia a vydávali svedectvo na iných školách. Zasiahlo to 135 vysokých škôl, biblických i stredných škôl. Prišli tam, stručne vydali svedectvo, pomodlili sa a oheň padol. To isté sa potom opakovalo.

V jednej obci sa pre Krista rozhodlo 500 zo 700 študentov. Farár poznamenal: „Od tej doby je naše mesto ako nové. Nezvládnuteľné deti sa obrátili, rozbité domovy sa zjednotili, alkoholicy prestali piť, do našich kostolov sa vliat nový život. 2 Krn 7,14 - to je zmluva. Boh je ochotný svoju zmluvu splniť, keď ľud splní podmienky, keď je ochotný sa modliť. Podmienkou je tiež pokoriť sa a hľadať Božiu tvár. Takáto cena sa môže zdať vysoká, ale je hodná večnosti. Boh je pripravený zoslať pre-